

Uzavřená 2001

aneb

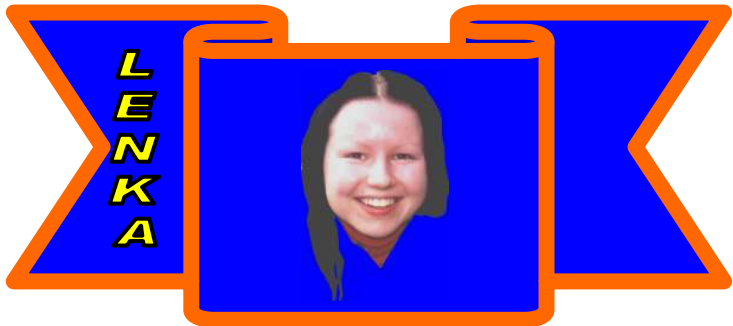
... už je to fakt nutný ...

Nikomu to neříkejte, ale jste na 1. stránce první letošní zprávy.

Uzavřená

17.2.2001

Ne, prosím vás, je to správně. I název i datum. Oboje v kalendáři nenajdete. Tato výprava totiž byla úplně mimořádná. Došlo k tomu, že prakticky všichni aktivní členi (nebo členovci či co) dospěli k názoru, že už pořádně nevědí, jak si sednout, a že je proto potřeba položit si své pozadí na sedlo jízdního kola a jet jej maličko provětrat. Původně to vypadalo, že nás vyjede opravdu banda. Ale jak se přibližovala hodina startu, začala s některými bojovat Lenora a co víc, nad většinou zvítězila. V devět hodin jsme tu tři. Martin, který si nenechá ujít žádnou hovadinu, Já (Dig), který to ve většině případů vymýšlím a Lenka, která je mezi námi úplně nová a netuší, do čeho se to pouští.

Před samotným výjezdem je potřeba udělat ještě několik úprav na železných ořích

Opouštíte 1. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 2. stránce první letošní zprávy.

a v deset hodin střeoevropského času poprvé letos v rámci Hell's vyjíždíme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	107	0	0	4

Na to, že je teprve půlka února, je docela pěkně. Pravda, teplo vypadá úplně jinak. Tedy alespoň podle vyprávění. Ale prosvítá slunce a vítr o nás taky ještě neví.

Po krátké, zato však nutné, zastávce v sólošce už opravdu jedeme. Dig.

Málem jsme dojeli jen za roh. Začal si to totiž do nás s ledovým klidem nacouvávat nějaký automobilní nadšenec se svým vozítkem. Tak jsme si jen navzájem postěžovali, vyslechli názory přihlížejících důchodkyň a vyrazili jsme. Lnk.

Jak tak jedeme, padl mi pohled na dopravní značení, potom se moje pozornost obrátila k tomu, jak a kudy jedeme a začal jsem nahlas počítat: „To máme průjezd jednosměrkou a to hned čtyřikrát, nedání přednosti chodcům, chybné odbočení a jiné. Pokud platí pokutové tarify jako vloni, máme to každý bratru za 800,- , a to jsme ještě neopustili Žižkov. Než jsme opustili Prahu, napočítal jsem kolem 6000,- za nás tři. Mtn.

Ale no tak Martine, to si nesmíš tak brát. Když to srovnáš s hladomorem v Etiopii...

Cíl dnešního výjezdu je hrad Karlštejn a pekárna v Mokropsech. Není to daleko a hlavně už jsme tam dlouho nebyli. Tak do toho. Jedeme „Západní výjezdovou trasou“. To je ta přes Královské Vinohrady, po Nuselském mostě, kolem Kongresového centra dolů k Podolské vodárně, po nábřeží k Barrandovskému mostu, za ním přes Zlíchov do Prokopského údolí, samozřejmě s návštěvou jezírka a průchodem tunelem,

Nikomu to neříkejte, ale jste na 3. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 3. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 4. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 4. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 5. stránce první letošní zprávy.

přes Klukovice a Slivenec do Ořecha. Jede se dost dobře, počasí je pořád příznivé, neděje se nic, co by stálo za záznam. Akorát na silnicích otravují auta. Ale to se dá přežít. Martin tvrdí, že příjezdem do Ořecha skončí i tahle pakárna. Bohužel opak byl pravdou. Zase jsme všem ukázali kudy se dá jet a uprostřed těch největších fujů nás předjíždí kolona vozů.

Za Ořechem ustal provoz a jede se skvěle. Ale stejně nejsem spokojen. Chci, aby bylo teplo!!!! Martin pronesl něco o rozdílu mezi chtít a mít, ale v zásadě souhlasí, že v tričkách a kraťasech se jede opravdu lépe. Lenka se chytla našeho tempa. Mám jen obavy, aby dojela, protože řadí stejným způsobem jako Martin a tento způsob vyžaduje dost sil a hlavně vytrvalost. A ani jedním si u Lenky nejsem příliš jist. Povídáme si o všem možném a cesta příjemně ubíhá. Zejména od okamžiku, kdy jsem zapnul přehrávač. Je jedna hodina pryč, chtělo by to začít uvažovat o obědě. Kousek před námi je vesnice Chýnice. Tam bývala docela dobrá hospoda. Než jsme se nadáli, brzdíme před lokálem. Zalezli jsme dovnitř, a obsadili topení a přilehlý stůl. Né že bychom strádali zimou ale věci na nás jsou poněkud promočeny potem a zdejší akumuláčky je jistě rády vysuší.

Objednali jsme si požer a věnovali se světaběhu. Zanedlouho nám přinesli žádané. Bylo to dost dobré a spadlo to do nás jako do popelnice. A to i do Lenky, která původně tvrdila, že nemá hlad.

Dig.

No, já ho vážně neměla, přesto jsem si objednala voňavé kuřátko. Zatímco kluci se s vervou pustili do svých korýtek, moje pusinka byla unavená a nechtělo se jí kousat. Ale i tak jsem to nebohé zvířátko do sebe nasoukala. „MŇAM“.

Lnk.

Ještě chvilku jsme poseděli a už zase jedeme. Martin nás popohání. Pořád zdůrazňuje, že musí být v 18.00 doma. Jede se výborně. Sice zalezlo slunce a začalo severozápadní proudění o rychlosti zhruba 15 km/h, ale nás to neodradí od původního záměru. Zvlášť proto, že návrat by byl delší, než projet zbytek trasy.

Po středním utrpení při stoupání do kopce zastavujeme na návrší před Mořinou. Jednak čekáme na Lenku a jednak je tu rozhodovací moment dalšího postupu. Je třeba se poradit, zda objedeme hrad zezadu nebo zepředu. Po dojezdu Lenky vítězí varianta „zadem“.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 6. stránce první letošní zprávy.

Jedeme dolů. Dlouho a rychle. V zatáčce pod hradem začal Martin zpomalovat. Také jsem začal brzdit. Bohužel mi to dělá dneska dost potíže. Né že by nefungovaly brzdy. Spíše naopak. Jde o to, že jedeme na prázdných, nenaložených kolech a v kombinaci s velmi citlivými V – brake se lehkým dotykem brzdové páky dostává zadní kolo do smyku. To se stalo právě teď. O nic by nešlo, kdyby těsně za námi nejela Lenka. Naše činnost ji viditelně vydělala a také zostravzala za brzdy. A tak strávila asi tři sekundy v pocitu, že smyk, který vyvolala, nikdy neskončí, a když, tak nárazem do jednoho z nás a následným kutálením se po silnici. Naštěstí jsme to s Martinem postřehli, nechali jsme brždění a umožnili Lence „plynule“ zastavit.

Dig.

Popravdě řečeno to byl takovej sešup, že kdyby kluci nezastavili tak bych to tady profrčela a ani bych si nevšimla, že nade mnou už vykukuje Káárlštejn. Začala jsem brzdit jako o život! No tak dobře chlapi, tak jste mi zachránili život, tak vám teda dííík!

Lnk.

Ještě jsme udělali pár snímeků, koukli se co má kastelán k obědu, (*jde o to, že si Lenka pořídila nový krásný foťák se „silným“ telecím objektivem, který v určitých situacích vidí i skrz zdi*)(no, skoro) ☺.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 7. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 7. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 8. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 8. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 9. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 9. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neřkejte, ale jste na 10. stránce první letošní zprávy.

Opouštíte 10. stránku a děláte dobře.

Nikomu to neříkejte, ale jste na 11. stránce první letošní zprávy.

Pak mě začalo zajímat, kam si asi tak dojít „za roh“. Lnk.

*Doporučil jsem s tím chvílku počkat, protože kousek od nás je hospoda a tam mají „kulturní rohy“. Na to Martin navázal sloganem, že „...**kdo nepije s námi ... pije proti nám**“. Aha, chce se zdržet. Tak jo. Nakonec já domů nespěchám.*

*Zastavili jsme u hospody a hurá dovnitř. Již od pohledu je to vyšší cenová skupina. To nám potvrdil jídelní lístek, který nám přistrčil pozorný vrchní. Přesto jsme si nenechali ujít nějaký mls. Konkrétně palačinky. Martin se zavařeninou a já se zmrzlinou. Lenka se svému mlssmyslu ubránila a dala si jen pítí. A **přiznala se - umí palačinky** a nevdá jí dělat jich vagón! To je dobře. To je móóóo dobře.*

*Po vyrovnání účtu jedeme. Jo. Vyrovnání účtu. Dneska za mě platí oba moji přátelé. Není to proto, že by mě tolik milovali ale proto, že „v tom fofru jak jsme balili, oni na mě furt mluvili, jsem zapomněl vyvézt: finanční hotovost, doklady, foťák, záložní sušenky, mapu a další. Tak to jen tak na okraj.“ Takže jedeme. Sjeli jsme k Berounce a pokračovali po proudu ku Praze. Začíná nás tlačit čas. Stanovujeme přejezdovou rychlost na 17 km/h. Docela to jde. **Jede! Já rozhodně chodit nebudu!** Samozřejmě kopec před vesnicí Rovina jedeme podstatně pomaleji a dokonce i odpočíváme. Pak ale vše doháníme d'ábelským sjezdem do vesnice Lety. Potom se zase posunujeme podél řeky do Dobřichovic. Tady jsme jim přejeli placený most bez placení a upalovali dál. A než bys vyřkl „obuvník“ byli jsme na děrovaném mostě. A zrovna nás míjel vlak. Nádhernej rambajs! Kousek za mostem je naše oblíbená Mokropeská pekárna. Akorát je, zatracená práce mizerná, zavřená. Celý týden je otevřeno do „nevidim“, v neděli dokonce do 00.00 ale dneska jen do 13.30!!!! Krucinál!! No, jedeme dál. Kousek za Mokropsama jsme sezobli tyčinku Hergot a další mlsky a zase jedeme. V Černošicích jako vždycky jedeme po vlakovém nástupišti, což tamo čekající sledují s velkou nevolí. Nikdo se však neopovážil nám vstoupit do cesty a chtít, abychom jeli jinudy. A jsme zase na silnici. Tady jezdí docela dost aut. Nasazujeme opět rychlost 17 km/h. To už je bohužel nad Lenčiny síly. Zvlášť, když začal foukat protivánek. Dig.*

Pomóóó, asi umřu, a to mě pak budete muset seškrabovat ze silnice!! Dig to asi vytušil, a tak se mi pokouší pomáhat strkáním.

Lnk.

Né že bych jí něco někam strkal, ale strkám ji celou. Naráží to však na problém kolem projíždějících aut, jejichž řidiči tomuto způsobu cyklojízdy nejsou ani trochu nakloněni a zatlačují nás na krajnici. Za přejezdem v Radotíně odpočíváme. Čas naznačuje, že nestiháme. Dobře, rozdělíme se. Martin pojedede napřed a já s Lenkou, jak jí budou stačit síly. Předali jsme Martinovi báglík a klíče od stadiónu, rozloučili se a on odjel. Když měla Lenka dojem, že je odpočatá, vyjeli jsme i my. V klidu, pozvolna, žádná křeč. Provedl jsem ji Radotínem a dovedl do Chuchle. Jedeme opravdu zvolna. Což je ideální příležitost prozkoumat novou cestu mezi Chuchlí a Zlíchovem. Je tu. A je značená jako cyklostezka. Tedy se potvrdila moje domněnka, že tu něco takového být musí. Stmívá se. Dojeli jsme k Barrandovskému mostu a přešli jej. Podjeli hlavní a šineme si to po nábřeží. Bohužel čím dál tím pomaleji. Lenka už nemůže. Dobře, zastavíme. Akorát... co... kdo... je to támhle!! To je Martin! Co to tu tropí? Stojí vedle zaparkovaného kola a mává na nás. Po dojezdu k němu nás vítá slovy: „Právě mi volali naši, že někam odcházejí. Tudíž pominul důvod být doma v šest. Navíc už nějak nemůžu a kromě toho, když jsem vás před chvílí viděl, jak najíždíte na most... Mám prostě dojem, že jsem to zezáčátku přehnal s tempem a raději pojedu s vámi“. „Tak jo. Ale nejprve se najíme. Nejdříve rohlíky a potom mňamky“. A tak se také stalo. A teď kudy dál. Kolem vodárny nahoru určitě ne. Jak tak totiž koukám na Lenku... Nejmníň náročný výstup na Žižkov je přes centrum do Karlína a odtud tunelem nahoru a po Husitské. Jenom si nevím rady s Vyšehradským tunelem. Ale po chodníku je tu značená cyklostezka. Tak po ní pojedeme a dál se uvidí. A vidělo se. Udělali tu chodník. To je skvělý!! A jsme na Výtoni. Teď už je to sranda. Pojedeme ke „Zlaté kapliče“ a dál na pěší zónu, na Náměstí Republiky, pak k Masarykovu nádraží, na Florenc, Karlínské náměstí, do tunelu a bude to. A jak jsem vymyslel, tak Martin s Lenkou udělali. Nejpikantnější bylo asi proplétání se davem na pěší zóně. Pak už se nedělo nic zajímavého. Dojeli jsme v klidu a pomalu až na stadión.

Dig.

Nevím jak klukům, ale mě přišlo zajímavý už jen to, že jsem to přežila!
Lnk.

Tady se s námi Martin rozloučil a spěchal domů. V tomto okamžiku má půl hodiny zpoždění.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	61	186	79.0	15.2	4

Tak a to je konec letošní první výpravy, která je úplně mimo rozpis.

Celková technická data:

Účast	Tři, co nevydrželi sedět doma: Martin, Já (Dig) a Lenka
Oficiálně přiznaná kilometráž	79 km
Příště	Snad už „Otevírání cest“

Nikomu to neřkejte, ale jste na 14. stránce první letošní zprávy.

Trasa výpravy		
Praha Žižkov	Podolí	Klukovice
Vinohrady	Braník	Slivenec
Pankrác	Zlíchov	Ořech
Chýnice	Lety	Zlíchov
Kuchař	Dobřichovice	Braník
Trněný Újezd	Všenory	Podolí
Mořina	Mokropsy	Výtoň
Karlštejn	Černošice	N.Město
Hlásná Třebáň	Praha Radotín	Karlín
Rovina	V.Chuchle	Žižkov

Nikomu to neřkejte, ale jste na 15. stránce první letošní zprávy.

© Hell's Tour+ 2000

„D“ & „L“

Neprodejně

Opouštíte 15. stránku a děláte dobře.